

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Lecce (Włochy)
w dniu 24 maja 2023 r. – ED/Ministero dell’Istruzione e del Merito, Istituto Nazionale della
Previdenza Sociale (INPS)**

(Sprawa C-322/23, Lufoni ⁽¹⁾)

(2023/C 304/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Lecce

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ED

Strona pozwana: Ministero dell’Istruzione e del Merito, Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy klauzula 4 [porozumienia ramowego] dyrektywy 99/70 ⁽²⁾ stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak wynikające z art. 485 i 489 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 297/1994, art. 11 ust. 14 legge (ustawy) nr 124/99, a także art. 4 ust. 3 decreto del Presidente della Repubblica (dekretu prezydenta republiki) nr 399/88, które przewidują ustalenie stażu pracy wykonywanej przed mianowaniem z uwzględnieniem wspomnianego art. 11 ust. 14, zgodnie z którym w całości zalicza się tylko pierwsze cztery lata, a w przypadku dalszych okresów w proporcji dwóch trzecich w celach prawnych i płacowych, a w odniesieniu do pozostałej jednej trzeciej części – wyłącznie w celach płacowych, a także po osiągnięciu określonego stażu pracy przewidzianego w art. 4 ust. 3 decreto del Presidente della Repubblica (dekretu prezydenta republiki) nr 399/88?
- 2) Czy w każdym razie przy ocenie, czy ma miejsce dyskryminacja w rozumieniu klauzuli 4 [porozumienia ramowego] dyrektywy 99/70, sąd krajowy powinien uwzględnić jedynie staż pracy wykonywanej przed mianowaniem zaliczony w chwili mianowania, czy też, przeciwnie, należy wziąć pod uwagę całość uregulowania dotyczącego traktowania tego stażu pracy, a zatem również przepisy, które przewidują, w odniesieniu do okresów następujących po włączeniu do stałego korpusu urzędniczego, pełne odzyskanie stażu pracy wyłącznie w celach płacowych?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd
(Bułgaria) w dniu 25 maja 2023 r. – Inspektorat kym Wisszija sydeben sywet**

(Sprawa C-332/23, Inspektorat kym Wisszija sydeben sywet)

(2023/C 304/12)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Inspektorat kym Wisszija sydeben sywet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi [TUE] w związku z art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że wydłużenie okresu sprawowania funkcji organu, który może nakładać kary dyscyplinarne na sędziów i jest uprawniony do ustalania danych dotyczących ich majątku – po zakończeniu konstytucyjnie ustanowionej kadencji tego organu, bez wyraźnie określonego końcowego terminu – stanowi samo w sobie lub w określonych warunkach naruszenie wymogu zagwarantowania przez państwa w Unii skutecznych środków prawnych niezależnej kontroli sądowej? Jeżeli takie wydłużenie okresu trwania uprawnień jest dopuszczalne, to pod jakimi warunkami?
- 2) Czy art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 2016/679⁽¹⁾ [...] w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych („ogólne rozporządzenie o ochronie danych”) (zwanego dalej „ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych” lub „RODO”), należy interpretować w ten sposób, że działalność związana z ujawnieniem tajemnicy bankowej w celu weryfikacji stanu majątkowego sędziów, który jest następnie ujawniany publicznie, stanowi działalność pozostającą poza zakresem stosowania prawa Unii Europejskiej? Czy odpowiedź na to pytanie ulega zmianie, gdy ta działalność obejmuje również ujawnienie danych dotyczących członków rodziny sędziów, którzy to członkowie nie pełnią funkcji sędziego?
- 3) Na wypadek udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi w ten sposób, że prawo Unii Europejskiej ma zastosowanie – czy art. 4 pkt 7 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy, który zezwala innemu organowi publicznemu na dostęp do danych dotyczących sald na rachunkach bankowych sędziów i członków ich rodzin, określa cele lub sposoby przetwarzania danych osobowych, w związku z czym jest „administratorem” danych osobowych?
- 4) Na wypadek udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi, że prawo Unii Europejskiej ma zastosowanie, a także odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie – czy art. 51 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy, który zezwala innemu organowi publicznemu na dostęp do danych dotyczących sald na rachunkach bankowych sędziów i członków ich rodzin, jest odpowiedzialny za monitorowanie stosowania tego rozporządzenia, w związku z czym ma status „organu nadzorczego” w odniesieniu do tych danych?
- 5) Na wypadek udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi, że prawo Unii Europejskiej ma zastosowanie, a także odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie lub czwarte – czy art. 32 ust. 1 lit. b) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, odpowiednio art. 57 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia, należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy, który zezwala innemu organowi publicznemu na dostęp do danych dotyczących sald na rachunkach bankowych sędziów i członków ich rodzin, jest zobowiązany – w przypadku istnienia informacji wskazujących na wcześniejsze naruszenie bezpieczeństwa danych osobowych przez organ, któremu ma zostać udzielony dostęp – do zażądania informacji o podjętych środkach ochrony danych i do dokonania oceny adekwatności tych środków przy podejmowaniu decyzji w sprawie udzielenia dostępu?
- 6) Na wypadek udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi, że prawo Unii Europejskiej ma zastosowanie, a także niezależnie od odpowiedzi na pytanie trzecie lub czwarte – czy art. 79 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że gdy w prawie krajowym jednego z państw Unii przewidziano, że określone kategorie danych mogą zostać ujawnione wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia sądu, sąd udzielający tego zezwolenia jest zobowiązany z urzędu do zapewnienia ochrony podmiotów, których dane ujawnia, poprzez zobowiązanie organu publicznego żądającego dostępu do danych, co do którego wiadomo, że dopuścił się naruszenia bezpieczeństwa danych osobowych, do przekazania informacji o środkach podjętych na podstawie art. 33 ust. 3 lit. d) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, a także o skutecznym stosowaniu tych środków?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd
(Bułgaria) w dniu 30 maja 2023 r. – M.S.S. i in.**

(Sprawa C-338/23, Bravchev⁽¹⁾)

(2023/C 304/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd